

Der var til denne Behandling fremkommet følgende Vædringsforslag:

Til § 3.

Af Udvalgets Mindretal (Scavenius):

1) I næstsidste Linie forandres Summen „4,000 Rd.“ til „3,000 Rd.“

Til § 6.

Af Indenrigsministeren, tiltraadt af Udvalgets Flertal (Clausager, Holm, H. Jensen, Kjær, Pedersen, Ree og Scavenius):

2). Paragrafen affattes saaledes:

„Fremkommer der ikke Tilbud om at overtage Stamstutteriets Drift for privat Regning paa disse Vilkaar, bliver Stutteriet at opløse til 1ste April 1871 og Hestebestandene at sælge i Overensstemmelse med Forskrifterne i Lov af 3die Mai 1867 § 3, hvormod Driften af den til Stutteriet hørende Avling fortsættes for Statens Regning indtil 1ste April 1872, da Stutterigaarden afgives til Domænebestyrelsen for at sælges enten i Forening med Hillerødsholm efter den i § 3 nærmere betegnede Ordning eller i Parceler paa den for Statskassen fordelagtigste Maade.“

Til § 9.

Af Udvalgets Mindretal (Bønloffte, Jens Jensen og Søren Jørgensen):

3) I 2den Linie forandres „13 og 15“ til „og 13“.

Samtlige Vædringsforslag med de Paragrafer, hvortil de vare stillede, og Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Scavenius: Væde Medlemmer ville se, at jeg under Nr. 1 har foreslaaet, at den Forpagtningsafgift, som de eventuelle Forpagtere skulle betale af Stutterigaarden, skal nedsættes fra 4,000 Rd. til 3,000 Rd. Saaledes, som Regjeringen havde forelagt Lovforslaget var Minimumssatsen for Forpagtningsafgiften bestemt til 2,000 Rd., og hertil slut-

tede Landsthinget sig, hvormod Folkethinget ved 2den Behandling vedtog, at den burde sættes til 4,000 Rd. Jeg har nu nogen Frygt for — og jeg tror, at det er en ret velbegrundet Frygt — at Lovforslaget vil have megen Banfælighed ved at træde ud i Livet, hvis det ærede Thing fastholder sin Beslutning om, at der skal svares en Afgift af 4,000 Rd., hvormod jeg har det Haab, at det vil være muligt ikke alene at faa Lovforslaget vedtaget af Rigsdagen, men ogsaa at faa det gjort til en Virkelighed, naar man vil gaa ind paa at nedsætte Forpagtningsafgiften til 3,000 Rd., saaledes som jeg her har foreslaaet. Jeg maa gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at den høitærede Indenrigsminister er gaaet ind paa flere ikke uvæsentlige Forandringer i Lovforslaget; som ere foreslaaede af det her i Thinget nedsatte Udvalg, Forandringer, som Ministeren just ikke i og for sig ansaa for heldige, men som han dog kunde gaa ind paa, for derved at lette Sagens Afgjørelse. Jeg tror, at det, hvis det ærede Thing vil gaa ind paa denne Nedsættelse, vil kunne lykkes den høitærede Minister at føre Lovforslaget uforandret eller jaagodsom uforandret gjennem det andet Thing, hvormod der i modsat Fald vil være stor Sandsynlighed for, at Landsthinget forandrer Loven og sender den tilbage hertil omtrent i samme Skikkelse, som den sidst havde. Endelig skal jeg lægge den Majoritet her i Thinget, som under Sagens forrige Behandling erklærede sig for, at det dog var et Forsøg værd at opretholde Stutteriet ved at lade Statskassen yde dette forholdsvis ringe indirekte Tilskud, paa Sinde, om det er værd at udsætte hele Sagen for ikke at blive til Noget blot paa Grund af en Forskjel af 1,000 Rd. Med disse Ord skal jeg anbefale mit Vædringsforslag til det ærede Thing.

Bønloffte: Jeg skal idag ikke gaa ind paa Stutteriets gamle Historie, Stutteriets Tilstand eller noget som helst andet angaaende Stutteriet i dets nuværende Virksomhed. Naar jeg dog til denne Behandling har tilladt mig at stille et Vædringsforslag, da er dette begrundet i, at Stillingen for mig er bleven en